

Pozneje pa sva zglivala še za ene lepe vole, seveda tudi za svete maše. Povejte mi milostljivi gospod al' boma zdaj jaz in moja žena na večno srečna? Sram me je bilo pred tem poštenjakom a dejal sem mu svet da naj bo proti potrebnim sirotam, pa ne poželjivim farjem radodaren. Kmet se zasmeji in mi reče, da nima noben berač tako sladkih besed, tako milega lica, tako svetlih oči kakor gospod župnik kadar imajo kake namene ž njim. Poslovil sem se, od tega moža in pokazal mi je bližnjo pot proti Slatini. Postal sem na prijaznem hribčku z cerkvico in gledal v dično dolino. Približa se mi vinogradni delavec z brizgalnico na hrbtu ves siv in bel od galice in apna, uzorc črvstega močnega fanta. Prijazno me pozdravi in ker sem videl da je delo dokončal se podam ž njim v pogovor. Na različna moja vprašanja mi je pošteno in pametno odgovoril. Kar naenkrat zagledam na bližnjem bregu eno lepo poslopje ter ga vprašam čigavo da je. On me s strahom pogleda in reče, „ali ne vejo častiti gospod to je „nemška šola“ to je našim gospodom trn v peti, veliko so se bojevali zoper njo, pa znani zdravnik in slatinski domačin g. Dr. Hoisl so se z drugimi gospodji vred tako dolgo bojevali da so dosegli to šolo.“ Nato pa mu rečen: „Zelo koristna je nemška šola posebno za ta kraj, ker skoro vsak tujec zna nemški, malo pa jih je da znajo slovenski.“ Nato me začuden vpraša fant. „Kako pa to da ste vi gospod drugega mnenja kot naši farški gospodje, oni pravijo da je taka šola brezverna, kregajo take stariše kateri bi dali otroke v to šolo?“ Jaz pa mu porečem: „Vera je za vse narode in za vse čase in zapomni si fant besede rajnega škofa Slomšek-a ki pravi: „Kolikor jezikov znaš, toliko možov veljaš“. On me zopet neverjetno pogleda in pravi imam v zbirki vse Slomšekove razglednice, pa ta pregovor ne stoji na nobeni. — Ker jo tudi on proti dolini zavije grema en čas vkup, dobil je neko zaupanje do mene in mi pol v strahu reče: „Grem na pošto po Štajerca da ga bom skrivno bral, je vedno kaj zanimivega v njem, prosim povejte mi je li res greh Štajerca brati? Jaz se mu prijazno nasmejim in mu rečem: „Beri ga brez vsega greha, ti in tvoji tovariši tudi jaz ga rad berem.“ „Hvala lepa častiti gospod bral ga bodem sedaj očitno mislil sem si že dolgo na tihem da to ne more greh biti, enkrat je Slovenski Narod nekaj preveč obširno poročal o nekem nočnem romanju od Sv. Petra na Hrvačkem k sv. Križu tik Slatine, takoj je bilo greh njega brati.“ V enaki zabavi dospela sva do novega krasnega kopaljšča „Kaiserbad“ pri katerem se hoče od mene z rokopoljubom posloviti, jaz pa mu odklonim rekoč ne tako, odkrij se in reči pobožno „Hvaljen bodi Jezus Kristus.“ Dolgo sem še v mirnem zakotju premišljeval dogodke dneva in šumelo mi je to in ono po ušesih, sklenem toraj drugi dan zopet kak izlet napraviti.

(Konec prihodnjič.)

Odpis davka vsled elementarne škode.

Vsako leto se dogodi pri nas, da zadene tisto ali ono občino kaka elementarna neizgoda, vsled katere se poljski pridelki zmanjšajo ali pa popolnoma izgubijo. V takih slučajih si ne znajo naši ljudje pomagati in zato ne trpijo samo prouzročeno škodo, temveč plačevati morajo tudi visoke davke. Zato bo vsaka občina, ki se ne bo upravitelj, če povemu tu nekaj o odpisu davka po takih nesrečah.

Po zakonu z dné 12. julija 1896. 1., drž. zak. št. 118., potem po zakonu z dné 19. julija 1902. drž. zak. št. 1. iz 1. 1903. zadobi se odpis zemljiškega davka radi škode, ki jo je napravila elementarna neizgoda na pridelku, v sledeših slučajih:

1. Če se je vničil na zemljiških parcelah, ki merijo do dveh hektarjev površine vsaj četrtina naravnega pridelka parcele vsled toče, vode, ogledovanja žita, izvanredne suše ali mokrote, mrazu, zjedine ali trtne uši, na parcelah, ki merijo nad dva hektarja površine pa popolni pridelek vsaj polovica.

2. Ako so se poškodovale zemljiške parcele, ne glede na to, ali bi to posestnik zakrivil, v najmanjši meri, ki je dovoljena vedena pod št. 1. po drugih izvenrednih in nenaravnih dogodbah, (slana, žuželke, poronospora, rozički itd.) in se je s tem vničil naravni pridelek dotičnega gospodarskega telesa v taki razsežnosti, da znaša čisti, poškodovanim parcelam po zemljarinski sestavku pripadajoči dohodek, ki se smatra po vrednosti čini poškodbe vničen, več nego četrtinko skube čistega dohodka obdelane kmetijske površine, pridelane h posestvu davkoplačevalca, katero posestvo se nahaja v eni davčni občini.

Po kaki nezgodi, ki je navedena pod št. 1. bimo toraj popust davka lahko za vsako parcelo, ki se nahaja v eni občini, seboj, ako znaša škoda vsaj četrtinko, po drugi nezgodah pa se odpiše davek, če se zmanjša skube čistega dohodka celega posestva, ki leži v eni občini, za $\frac{1}{4}$. Za oni del posestva, ki se nahaja v drugi občini, dobi se lahko poseben odpis. Kdor ima v eni občini več posestev, računati se mu odpis za vsako posestvo posebe.

Kedar se presoja, kako velika je poškodba, ki je za podlago pri kmetijskih zemljiških dohodkih, katerega se je opravičeno v dotičnem letu pričakovalo. Kjer sta na enem zemljišču v letu običajno dva pridelka, ceniti je pri določevanju škode prvi pridelek z dvema tretinama, drugi pridelek z tretino letnega dohodka. Pri mešanem pridelovanju vzeti je poškodba glavne rastline z $\frac{2}{3}$, one postranske rastline z $\frac{1}{3}$ letnega dohodka. Kot poveljito rastline smatrati je ono, ki odgovarja oni vrsti obdelovanca, katero je vpisano v zemljiški knjigi.

Ako se poškodba na eni parceli v tistem letu ponavlja, ponavlja se lahko tudi odpis davkov. Če se davkov razteza se pa navadno samo na eno leto, katerem se je dogodila škoda. Vendar je odpis

tarne
ne to ali
ed katere
oma vni-
je poma-
do, mar-
o bo pri-
nekoliko
drž. zak.
1902. 1.,
zemljiš-
mentarna
elah, ki
četrti del
e, ognja,
te, mišje
nad dva
pol hek-
e, ne da
ki je na-
n neod-
ra, rženi
pridelek
nosti, da
arinskem
po veli-
skubnega
e, pripa-
posestvo
t. 1. do-
rcelo po-
drugih
skupen
i občini
v drugi
r ima v
za vsako
oškodba.
ih letni
em letu
letu na-
ju škode
eg z eno
elovanju
stranske
rastlino
elovanja,
em letu
v. Odpis
o leto, v
odpisati

pravke za dobo, dokler ni dohodkov, ako je poškodovana nezgoda parcelo ali pa del parcele tako, da ne bo na nji delj časa dohodkov.

Da se davki odpišejo, mora naznaniti dotični posestnik ali pa njegov zastopnik škodo c. kr. okrajnemu glavarstvu (davčni oddelek) ustmeno ali še boljše pismeno, ter prositi obenem za odpis. Lahko prosi več posestnikov skupno ali pa tudi župan za celo občino ali del nje.

Prositi je v teku osmih dni, ko se je škoda zapazila. Po tem roku se izgubi pravica za odpis davkov. Zato je dobro, da se pošljejo pismene prošnje s priporočeno (rekomandirano) pošto, ker dobimo s tem potrdilo, kedaj smo prošnjo oddali. Skupno naznanilo in prošnjo napravijo posestniki prilično tako-le:

C. kr. okrajnemu glavarstvu
(davčni oddelek)

v

Dné ..... pobila nam je toča vinograde, polje, vrtove in travnike nahajajoče so v katastralni občini ..... in je pridelke skoraj popolnoma vničila. To naznanjamo pravočasno in prosimo za določitev škode in primernega odpisa zemljarine.

(Kraj in dan.)

(Podpisi.)

Škodo določi posebna komisija, ki jo sestavi okrajno glavarstvo in obstoji iz 5 udov. Oškodovanec se tudi lahko vdeleži komisije in ako se čuti po komisijem izreku obtežen, mora svoje težnje komisiji naznaniti, katera o njih takoj odloča. Kadar sta zvedenca zaupnika različnih misli, odloči vodja komisije. Komisija mora pregledati škodo na mestu in sicer ob času, ko se zamore poškodba popolnoma določiti.

Če pride škoda neposredno predno se pridelek pobere in se je bati, da ne bo mogla komisija o pravem času določiti te škode, ker se pridelki med tem spravijo, mora župan, kateri pokliče še dva občana in dva zaupanja vredna posestnika iz dveh sosednih občin natanko preceniti škodo na pozameznih parcelah.

H temu delu povabiti mora tudi oškodovane posestnike. O škodi napravi se zapisnik, ki ga podpisujejo vsi navzoči. Ta se odpošlje nato nemudoma okrajnemu glavarstvu s sprošnjo za popust davka vred.

Gledé natančnosti te cenitve se vladna komisija lahko pozneje prepriča.

Z odpisom zemljarine odpišejo se ob enem tudi vse doklade na ta davke. Dokler ni rešena prošnja za odpis, ne more se prisilno izterjati onega davka, ki se kakor je videti v naprej, odpiše. O odpisu davka, se posestniki obvestijo.

Gledé davčnega odpisa določa c. kr. finančna deželna direkcija. Ako ne dovoli ta oblast odpisa, vložiti je rekurz na c. kr. finančno ministerstvo na Dunaju v teku 30 dni po obvestilu in sicer potom

prve oblasti. Rekurz se mora kolekovati s kolekom 30 v za vsako polo, ako ne presega znesek 100 v nasprotnem slučaju s kolekom 72 v.

Rusko-japonska vojska.

V Mandžuriji mirujejo sedaj operacije dokler poslanci pogajajo za mir! Nekteri listi poročajo, je baje Linevič bolan. Mnogo imel je prestati rade hude vročine zadnjih dneh. Linevič je proti miru je brzojavil caru, da ima najboljše upanje na uspeh. Japonci so že oslabljeni (?) in Rusi željno pričajo boj. Po poročilih pa vkljub Linevičevega priporočanja na zmago njegov položaj v Mandžuriji najboljši, Japonci počasi obkoljujejo Ruse. O navdanišenosti Rusov za boj tudi ni trohice verjeti, ni višji ruski častnik je sam izrazil, da so ruski častniki in vojaki nesposobni se z dobro izurjenimi Japonci meriti.

Mirovna pogajanja.

Odposlanca Rusov in odposlanca Japoncev so se v mestu Portsmouth. Posledki pogajanja še ne vejo. V obče je malo upanja, da se bo sklenil mir, Rusija povdarja da ni premagana. Japonci tudi preveč zahteva jo otok Sahalin in 3½ milijonov vojne odškodnine. Dal Bog, da bi se sklenil od Evrope zaželjeni mir, dovolj krvi je teklo, dovolj družin zgubilo je očeta, dovolj žen ljubega mnogo mater toči solze po sinu, ki leži pokopani v daljnem bojišču.

Mesto Portsmouth je v Severni Ameriki.

Rusija.

V Rusiji še se vedno pridno krade javno premoženje. V Samari na Ruskem so nedavno našli železnici štiri kište, ki so došle z bojišča, in na katerih je bilo navedeno, da so v njih hišne posode ščine „Rdečega križa“. Ko so kišto odprli, so našli v njih okoli milijon rubljev, deloma v zlatu in srebru, deloma v papirju. Orožniki so začeli stvar preiskovati, toda kmalu se je vse potlačilo. Sedaj prinese „Novosti“: „Da se na bojišču in povsod v Rusiji javno premoženje krade, to ni več niti zanimivo, niti pa je to, kar se je zgodilo, ko se je v Samari ukradeni denar prešteli. Prvo uradno štetje dognalo, da je bilo v kištah okoli 900.000 rubljev. Kontrolna komisija je našla že samo 640.000 rubljev. Tretje štetje strokovnjakov je dobilo le še 600.000 rubljev. Ker sledi še najmanj deset uradnih štetij, skrčil se bo milijon na kakih 6 rubljev, ki jih država zapleni kot globo, ker se denar ni poslal po nakaznici.“

Vojaki generala razmesarili na drobne kosce.

Iz Lublina se poroča, da je general Remnik jakom rekel, da grejo v Mandžurijo, on pa ni šel z njimi. Takoj slišali so se glasi: strahom je mevrža. Z nasproti držnim revolverjem stopi